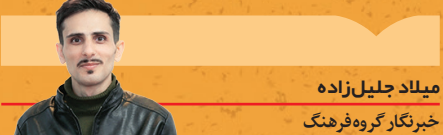

فرهنگ

درباره حادثه مرگبار مراسم هالووین در کره جنوبی؛ غرب چگونه اذهان شرق را تسخیر کرد

کار خودشونه!

میلاد جلیلزاده

خبرنگار گروه فرهنگ

اینکه با شکاف دادن کوه‌ها برایشان دهن‌هایی با دندان‌های تیز و شیطانی درست کنند یا کودکان و ویزگ‌سالان را بزدن صورتک‌هایی، بقیه را به شوخی بترسانند، در ذات خودش چه عیبی می‌تواند داشته باشد؟ در بعضی از نقاط دنیا، در مقابل چنین رسوم مقاومت کرده‌اند. مثلاً روس‌ها آن را یک رسم به‌جامانده از دوران بت‌پرستی می‌دانند و در زمان کمونیسم به عنوان خرافات کنار گذاشته می‌شد و پیش و پس از آن کلیسای ارتودوکس ممنوعش کرده بود. مردم هند هم جشن‌های مشابهی دارند که باعث می‌شود سراغ هالووین نروند. در انگلستان هم به‌رغم قربایت فرهنگی با آمریکا باقی اروپا، به‌دلیل جشن مهم‌دیگری که در همان ایام برگزار می‌شود، هالووین معمولاً کمرنگ‌تر است. بسیاری از کشورهای مسلمان هم به‌دلیل منشاء هالووین در سنت‌های بت‌پرستی یا به کار رفتن نمادهای شیطان‌پرستی در آن، جشن گرفتن در این روز را مجاز نمی‌دانند. با این حال فرهنگ وادانی بسیاری از کشورهای دنیا جشن گرفته می‌شود که به لحاظ فرهنگی هیچ ارتباطی با منشاء غربی و اروپایی آن ندارند. ورود چنین جشنی به آن کشورهای به لحاظ فرهنگی وضعیت پیچیده‌ای ایجاد می‌کند. هالووین یک پدیده دات مدرن نیست که مردان یا به‌ر کشور بخشی از فرآیند تجدیدنظری محسوب‌شود. بلکه این سنت‌طبی قرن نوزدهم است که بر اساسی دوشولی همچنان هیچ جنبه مدنی به‌آن اضافه نشده‌است. هالووین برای کشورهای پیرامونی در نظام سرمایه‌داری غرب، یک سنت بیگانه است اما از سوی کسانی آمده که نماد تجدید هستند. به عبارتی ساده و خلاصه، کار به جایی می‌رسد که

رسوم بت‌پرستان چند هزار سال پیش اروپایی هم امروز برای ملت‌هایی که خودشان دارای تاریخی کهن هستند به عنوان رسمی نو پذیرفته می‌شود. این بیشتر از هر چیز میل به باز خودبیگانگی و حتی «خودنبودن» است. این نشانه تمایلی است برای تبدیل شدن به دیگری و به عبارتی دیدن کمال از تر تبدیل شدن به دیگری‌های مطلقایی و چشم‌پا. چنین رفتاری گزینش ویژگی‌های قابل تحسین یک تمدن دیگر نیست، مسخ شدن در برابر یک تمدن و مرعوب شد مقابل آن است. روشنفکران کره جنوبی، مسیحیت را دین استعمار می‌دانند و در فیلم‌های موج نوی کره، این‌را به کرات می‌شود دید. در پریپر (Old Boy)، اثر دوران ساز پاک چان ووک، روح سکوت شرقی در برابر فاش گوئی و پرده‌دری غربی قرار می‌گیرد و نماد گذرش غربی، دین مسیحیت است. آن مدرسه مسیحی، نمادهای مسیحیت و... در فیلم موج می‌زنند. این فیلم‌رامی توان آغاز یک فرایند بزرگ بر سر فرهنگ وادانی داشت. هرچند به زبانی که بقای دنیا عمدتاً آن‌زمانی فهمید و غربی راهم برای رستو و غافلگیری‌های داستانی و کارگردانی خوب تحسینش می‌کردند. سال‌ها گذشته فیلم‌هایی متعدد دیگری بر موج نوی کره با همین درون‌ها به نقد و مطنه به‌این جشن‌های مسیحیت ساخته شد تا این معنا به طور کل برای مخاطبین سایر دنیا هم جا بیفتد. حالا که به اینجا رسیدم، می‌دانیم مسئله اصلی، معانی دیگری است که این صورت‌های ظاهری دارند. هالووین و لنتیان و کریسمس و انواع رسوم و جشن‌های غربی، به عنوان جشن تریس، جشن عشق، جشن برقیاری و امثال آن نیست که مورد نقد قرار می‌گیرند، بلکه فرآیند قرار گرفتن در محیطی که این رویدادها را هنجار کرده مهم است. اگر در کره مسیحیت نماد غربی شدن است، جشنی که یادگار دوران بت‌پرستی غربی‌ها بوده، برای کره‌ای‌ها چه معنایی باید داشته باشد؟ این تناقض را فرهنگ

تسودای عام کره ایجاد کرده و اگر از درون به آن نگاه کنیم تناقضی نخواهیم دید بلکه یک نگاه بیرونی است که چنین تناقضاتی را پدید می‌کند. جامعه عامه و متوسط کره، فرهنگ غربی را پذیرفته، نه مسیحیت یا بت‌پرستی قوم‌ساز چند هزار سال پیش را. روشنفکران کره‌ای هم در حقیقت بیش از آنکه در دفاع از بودیسم یا سایر مذاهب، بومی کره حرف بزنند، پشت آنها سنگر گرفته‌اند تا به طور کل از بومی بودن دفاع نکنند. مثلی که برای این صحنه و بی‌عشقانی می‌بینند، کدوم‌شاید در کنار آرت آن را صنعت رسانه و توهم این را ایجاد می‌کند که در کشور است. این مسائل را روشنفکرانی با تیار غربی بیان کرده‌اند اما شورونختا، وقتی به کشورهای پیرامونی در نظر سرمایه‌داری غرب نگاه می‌کنیم، جید می‌شود که تقصیر اهل هر جای دیگری سببیم، برپایان ضرر می‌گرفت؟ اگر بقیه اصلی همین جاست، این فرهنگ نیست این صنعت فرهنگ‌ست. حتی خود شهرنودان غربی را هم می‌شود نسبت به چنین صنعتی هشدار داد. آنچه‌ان رویداد و رسوم، استفاده از برای سرمایه‌داری از بسیاری مسائل مشروع، شاد و انسانی برای به اقیانام تشدید موانع است. شاید باید فکر کرد که از آنکه فرهنگ گرفته می‌شود و چون خوش‌تیپ کس سوادی که در اینستاگرام هواداری دارد، از محقق یا دانشمندی که به‌رچم باارگشت به‌خوشتن جامعه‌ای بلند کرده، امروز تر و مترقی‌تر محسوب می‌شود. اینجاست که سلب‌ریتیم و مرجعیت فکری کوتاه‌فانن فکری هم به‌وجود می‌آید. روشنفکران جامعه در برابر چنین استعمار به دست سرمایه‌داری انتر می‌دهند، روشنفکرانی که لزوماً چه هم نیستند اما جامعه را خود بیگانه شده، همان جمعیت غریب‌زدانی که در هالووین روی سر هم سرباز می‌زنند، اینستاگرام بارن سبیل‌آسی لایک را روی عکس فلان بازیگر می‌زنند و در تیک‌تاک چالش‌های بی‌نهایت می‌پیوندند، افرادی مترقی‌تر می‌بینند و چون منافع و ضررهای فوری می‌شود. ات‌که موسودی نشین یا کره‌ای باقی‌بمانی هستی،

فکر می‌کنی با انتخاب خودت به هالووین کره‌ای یا عربی یا هالووین سیاهان رفتی. ای اقتصاد سیاسی پشت این هدایت نامرئی وجود دارد و شما دارای فرهنگ توده‌نستید، شما در عصر صنعت رسانه به سر می‌برید. در جهانی که رسانه‌ها برایتان ساخته‌اند و توهم این را ایجاد می‌کنند که چنین اجزایش به انتخاب خودتان انجام می‌شود. فیلم ترومن شس، توضیح کامل و شفاف‌ی از این وضعیت است که تا آن‌را ت آن را صنعت رسانه Media culture می‌بینند، نامد و سوزان سونگاک در باره‌اش استدلال می‌کند که در فرهنگ ما، قابل درک ترین و متقاعدکننده‌ترین آرزوها به‌طور فرآیندهای از صنایع سرگرمی استخراج می‌شوند. در نتیجه، موضوعات داورم، رفیق و بی‌رحمانه، در حال تبدیل شدن به یک هنجار هستند. این مسائل را روشنفکرانی با تیار غربی بیان کرده‌اند اما شورونختا، وقتی به کشورهای پیرامونی در نظر سرمایه‌داری غرب نگاه می‌کنیم، جید می‌شود که تقصیر اهل هر جای دیگری سببیم، برپایان ضرر می‌گرفت؟ اگر بقیه اصلی همین جاست، این فرهنگ نیست این صنعت فرهنگ‌ست. حتی خود شهرنودان غربی را هم می‌شود نسبت به چنین صنعتی هشدار داد. آنچه‌ان رویداد و رسوم، استفاده از برای سرمایه‌داری از بسیاری مسائل مشروع، شاد و انسانی برای به اقیانام تشدید موانع است. شاید باید فکر کرد که از آنکه فرهنگ گرفته می‌شود و چون خوش‌تیپ کس سوادی که در اینستاگرام هواداری دارد، از محقق یا دانشمندی که به‌رچم باارگشت به‌خوشتن جامعه‌ای بلند کرده، امروز تر و مترقی‌تر محسوب می‌شود. اینجاست که سلب‌ریتیم و مرجعیت فکری کوتاه‌فانن فکری هم به‌وجود می‌آید. روشنفکران جامعه در برابر چنین استعمار به دست سرمایه‌داری غرب نگاه می‌کنیم، جید می‌شود که تقصیر اهل هر جای دیگری سببیم، برپایان ضرر می‌گرفت؟ اگر بقیه اصلی همین جاست، این فرهنگ نیست این صنعت فرهنگ‌ست. حتی خود شهرنودان غربی را هم می‌شود نسبت به چنین صنعتی هشدار داد. آنچه‌ان رویداد و رسوم، استفاده از برای سرمایه‌داری از بسیاری مسائل مشروع، شاد و انسانی برای به اقیانام تشدید موانع است. شاید باید فکر کرد که از آنکه فرهنگ گرفته می‌شود و چون خوش‌تیپ کس سوادی که در اینستاگرام بارن سبیل‌آسی لایک را روی عکس فلان بازیگر می‌زنند و در تیک‌تاک چالش‌های بی‌نهایت می‌پیوندند، افرادی مترقی‌تر می‌بینند و چون منافع و ضررهای فوری می‌شود. ات‌که موسودی نشین یا کره‌ای باقی‌بمانی هستی،

هالووین اینترنت‌نشال

یکی از مضحک‌ترین و البته قابل‌تامل‌ترین تصاویری که برای هالووین اسال منتشر شد، ترکیب عرب‌های آل سعود با صورتک‌های هالووین در شهر ریاض بود. صورتک‌های کره‌یی که شدداشه پوش میان شهر قدم می‌زدند و با زنان برقیع پوش سعودی سلفی می‌گرفتند. طرح‌واره‌ای که اگرچه از بیرون مضحک به نظر می‌رسد اما انگاهی جزئی تر به درون این ساختار متوجه عناصری خواهیم شد که متصل به یک صنعت فرهنگ هستند یا توجه‌هایی همچون برگزاری کارناوال شادی جمعی مسیر هرگز نفوذ و شامت چنین معرکه‌ای را می‌دند. رسانه‌ها هم به‌عنوان مهم‌ترین ابزار چنین ساختاری به استخدام این صنعت فرهنگ درآمده‌اند تا دردهای اصلی امروز عربستان در پس این صورتک‌های کره به‌نشان شود. برگزاری چنین کارناوالی در شهر ریاض با تکیه بر همان سیاست‌های فرامی‌بینی‌سلماتی، در جامعه‌ای رخ می‌دهد که از فقدان آزادی بیان و حساسیت سیاسی رنج می‌برد. هالووین خیابان‌های ریاض، فانتزی ترساکتی با حکومت فاسدی است که قرار است با کمک صنعت فرهنگ غربی دست به اصلاحات اجتماعی بزند.

هالووین یا بهتر بگوییم همین تریس فانتزی شده، زاده صنعت فرهنگی است که به کمک واترگان و ابزار رسانه‌ها بزرگ شده و به‌خود توده‌ها داده می‌شود. رسانه با بازتولید یک وحشت فانتزی، هالووین را تبدیل به یک صنعت میلیارد دلاری کرده است و حتی این ترس فانتزی شده را به کشورهای دیگر صادر می‌کند. این قدرت رسانه‌ها است که

اینترنت‌نشال در روز حادثه تروریستی شاهچراغ، نزدیک به ۲۰۰ پست تلگرامی از اغتشاشات داخل ایران منتشر شد اما تا ساعاتی بعد از این واقعه فقط به انتشار یک پست و خبر درباره این حادثه بسنده کرد. بی.بی.سی فارسی هم این مدل پاکبخت‌خبری را انجام داد و با وجود اینکه ۱۲۹ پست تلگرامی در موضوع اغتشاشات ایران منتشر کرد فقط یک پست از حمله تروریستی به زائران شاهچراغ منتشر کرد.

سیداحسان قاضی‌اده‌هاشمی دبیر شورای نظارت بر صداوسیما در خصوص اسبانسرهای آگاهی‌بخش از برگزاری تلویزیون گفت: «در خصوص اینکه پیام‌های بازگانی پیش از اندازه بخشی می‌شود، الزاماً این‌که نتجالی نیست، به‌ویژه با این شرایط اقتصادی که در کشور وجود دارد. با وجود این، تلاش‌مان بر این است که سهم بازگانی از کل بودجه سازمان صداوسیما و درصد آن زیاد نشود چرا که بر مخاطب اثر می‌گذارد و مجبور می‌شویم حجم آنجی بیشتری را گذار شود. حرف ما با دولت این است که سهم بودجه عمومی و منابع عمومی را بالاتر ببرد و از آن طرف سهم بازگانی را پایین‌تر بیاورد. در موقع شورای نظارت بر صداوسیما به سازمان می‌گوید که این همه آگهی پخش کنند و این همه به‌دنبال مشارکت بین‌برنامه‌ای نباشد. و ی خاطرشان کرد: «آنچه الان ملاک ما قرار گرفته، این است که صداوسیما به‌سمت کیفی‌سازی برود، ارتقای شاخص‌های کیفی، یعنی حداقل شاخص‌های کیفی برنامه‌سازی اش ارتقا پیدا کند و از آن طرف رعایتش هم حضور دارد و با توجه برنامه‌های تلویزیون در یک فضای رقابتی این سه دست‌وس خواهد رفت که شاخص‌های کیفی اش را ارتقا بدهد.»

دبیر شورای نظارت بر صداوسیما تاکید کرد: «اراجع به اسبانسرهای متعقد این شفافیت مالی در درآمدهای سازمان صداوسیما هم بایستی وجود داشته باشد. بسیاری شائبه نسبت به قرار دادهای صاحبان تبلیغات، برنامه‌های اسپانسر و مشارکتی مطرح می‌شود که در این راستا نیازمند شفافیتی مبتنی بر اخلاق تبلیغاتی در صداوسیما هستیم. گزارش‌هایی در حوزه تبلیغات است که این گزارش‌ها را از صداوسیما خواستیم حتما منعکس بشود و باز هم پیگیریم.»

ادامه در صفحه ۱۳

دوشنبه ۹ آبان ۱۴۰۱، شماره ۳۷۲۱

۱۲

ادامه از صفحه ۱۲

این هالووین از کجا آمده؟

نظرات متفاوتی در مورد ریشه‌های فرهنگی پدیده هالووین مطرح است و برخی آن را برآمده از آیین ساکتان دو هزار سال قبل جزایر بریتانیای می‌دانند. ساکتانی تحت عنوان سالت که در مناطقی زندگی می‌کردند که این روزها کشورهای ایرلند، انگلستان و شمال فرانسه در آن قرار گرفته است. این اقوام اولین روز را به عنوان پایان فصل برداشت و شروع زمستان سرد و تاریک و آغاز سال نو جشن می‌گرفتند. آنها بر این باور بودند که در اولین روز از سال، مرز بین دنیای مرده‌ها و زنده‌ها برداشته شده و ارواح مردگان، اجنه و دیوها وارد دنیای زندگان می‌شوند. برای همین شب ۳۱ اکتبر که شب سال نو بود، جشن سالوین را برگزار می‌کردند و باور داشتند که ارواح مردگان دوباره به زمین برمی‌گردند. همچنین معتقد بودند که این زمان بهترین وقت برای پیش‌بینی و پیشگویی آینده است. آنها در این شب لباس‌هایی از پوست حیوانات به تن می‌کردند و سر آنها مثل کلاهخود بر سر می‌گذاشتند تا از ارواح غیبث پنهان شوند و با کوپبین بر طبل و فروری زدن، صداهایی تولید می‌کردند که اجنه و دیوها را فراری دهد.

اگرچه برخی معتقدند که کلیسایم در شکل‌گیری و پایداری مفاهیم هالووین نقش داشته است اما آنچه مسلم است آن

شامگاه شنبه ۲۹ اکتبر، ده‌ها هزار کره‌ای که بیشتر نوجوان و جوان بودند به مناسبت هالووین، به یک کلوب شبانه سرانیز شدند. اما پاپان این کلوب شبانه به دلایلی که هنوز مشخص نیست منجر به آزار حاد بیش از حد جمعیت در یک نقطه و در نهایت خشکی و کشته شدن تعداد زیادی از جوان‌های کره‌ای شد. اتفاقی که رقم‌خورده است که بسیار هولناک‌تر از عروسک‌های هالووینی است. مردم کره شاهد وقوع یک فاجعه بزرگ انسانی هستند و گفته می‌شود که این واقعه تا به این لحظه بیش از ۱۵۰ نفر کشته داده است. ضمن اینکه تا ساعت ۱۴ روز یکشنبه بیش از سه هزار و ۵۸۰ مورد گزارش دیگری که شاید آمارشان با پایات‌بندشدن آن لایک می‌کنید، شما

می‌پسندید و می‌پذیرید و رد می‌کنید و ناسزا می‌گویید در حالی که به اشتباه تصور می‌کنید این کارها انتخاب خودتان

بوده‌اند. مسئله هالووین به همین اقیانام و مسخ توسط جامعه سرمایه‌داری مربوط است و اگر به ذهن دردت کردن برای کدو و چند تا یخ کردن برای این‌و آن که بترسانندشان، در ذات خوشی این مفید نباشد. ضرر خاصی هم ندارد. از همین کدوها شروع می‌شود و به توجیه مسلسل و تانک و بمب یا قضایی جاف‌کوتشان در وسط خیابان‌های می‌کشد.

است. صنعتی‌سازی، شهرنشینی و غرب‌گرایی در کره جنوبی به‌خصوص در سئول تغییرات بسیار زیادی در سبک زندگی مردم کره جنوبی ایجاد کرد. سوی از آن سرزمین و تمدن ادای کره‌ای‌ها که واجد قدمتی ده‌هزار ساله این دانشش، باید گفت که کره جنوبی در مختصات فعلی، بیشتر زاده دوران جنگ سرد است. مسیر توسعه فرهنگ کره جنوبی پس از تقسیم کره در سال ۱۹۴۸ از فرهنگ کره‌شمالی جاشد و بدون فهمیدن نسبت کره جنوبی با جنگ سرد، نمی‌توان فصاحت درستی در مورد سیر تغییرات اقتصاد، سیاسی و فرهنگی این کشور داشت. با فروکش کردن شعله‌های جنگ جهانی دوم، کره جنوبی همچون دیگر غنایم جنگی، محل منازعه بلوک شرق و غرب قرار گرفت. در سال ۱۹۵۰، ارتشی در شمال کره شکل گرفت که با برخی تجهیزات شوروی قدرت پیدا کرد و در ژوئیه همان سال مناطق جنوبی کره که ارتش ضعیفی از

جلال مقامی - پیشکسوت بزرگ دیوان ایران - پنجم مهر ماه بر اثر ایست قلبی درگذشت. خسرو خورشاهی دیپلور پیشکسوت با یادآوری اینکه حرفه اصلی جلال مقامی از همان ابتدا گویندگی و مدیریت دوله بوده است، گفت: «جلال مقامی عرصه نبوده و سپس چنین ادامه می‌دهد: «یک برنامه «دینی‌هایی بود که از ایشان خواشت کردند دربار اجزا کند. چهره خوبی هم داشت برپا و اجزا کرد، خیلی خوب هم گرفت و تمام شد و دیگر هم تکرار نشد.»

این دیپلور درباره دوستی و همکاری‌اش با جلال مقامی یاد آور شد: «ما خاطرات زیادی باهم داریم. از جوانی با هم بزرگ شدیم و با هم زندگی کردیم. در سفرها همیشه با هم بودیم و بعدها زندگی دیگری شروع کردیم و هر کدام زندگی خود را داشتیم. آقای مقامی دوست عزیز من بودند. گونده‌ای بسیار درجه یک و خوب ولی خب این دو‌اخر دچار ضعف جسمی شدند و ناراحتی از بی‌توجهی‌ها، ایشان را خانه‌نشین کرد. یکی دو سال اخیر خانه‌نشینی شده‌به گونه‌ای که برخی از

دوستانش که همکار هم بودند را سه چهار سال ندیده بود. جلال مقامی خانه‌اش تهران نبود و در کرج زندگی می‌کرد و به همین دلیل کسی به دیدارش نرفت، هفت

پیش از ایشان صحبت کردم، کمی کسالت داشتم، ایشان تماس گرفتند و حالم را جویا شدند. او روزهای سیاه و تلخی را گذراند و بعد این گونه فوت شد.

شائبه‌هایی درباره آثار خاص زندگیا بعد جلال مقامی یاد آور شد: «ایشان کارهای خاصی گویندگی کرد که از آن جمله می‌توان به دکتر زیواگو، اشاره کرد که یکی از کارهای خیلی خوب ایشان بود.»

فرهنگ

چیزی که تحت‌عنوان جشن هالووین امروز سرشکل گرفته‌از طریق مهاجران ایرلندی و اسکاتلندی در قرن نوزدهم به آمریکا شمالی آورده شد و سپس از طریق نفوذ آمریکا، این سنت فرهنگ در اواخر قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم به کشورهای دیگر گسترش پیدا کرد. کدوی هالووین که به آن دجک

لنترن (jack-o-lantern) گفته می‌شود، کدوتنیل‌هایی هستند که به‌شکل صورت‌های شور کنده کاری و باشمع روشن می‌شوند. انجام تزئینات روی کدوتنیل ریشه در ایرلند دارد و مهاجران ایرلندی این سنت را به آمریکا بردند که محل پرورش کدوتنیل بود و به این ترتیب، بخشی جدایی‌ناپذیر از جشن‌های هالووین شده است.

گردش مالی میلیارد دلاری هالووین

هالووین یک تجارت پرسود را باالات متحد آمریکا طبق، طبق اعلام فدراسیون ملی خرده‌فروشی، بیشترین سودها از طریق لباس‌ها، شیرینی‌ها و کارت‌ها را به دست می‌آیند. بر اساس گزارش‌سی که این فدراسیون منتشر کرده است ۶۹ درصد آمریکا‌یی‌ها تصمیم داشتند که هالووین ۲۰۲۲ از جشن بگیرند، این در حالی است که این رقم در سال ۲۰۲۱ ۶۵٫۲ درصد و در سال ۲۰۲۰ ۵۸٫۲ درصد بود. بر اساس برابوردی که توسط این سامانه انجام شده است، گردش مالی هالووین برای امسال را تا کره ۱۰۰۶ میلیارد دلار پیش‌بینی کرده است. این در حالی است که در سال گذشته ۱۰۰۱ میلیارد دلار بوده است. بر اساس نظرسنجی که این موسسه از آمریکا‌یی‌ها داشته پیش‌بینی کرده‌است که هر آمریکا‌یی به‌طور متوسط ۱۰۰ دلار برای آئینات، تزئینات، کارت‌ها و لباس‌های هزینه کند. تجارت میلیارد دلاری این صنعت در بخش لباس هالووین هم برای خیلی از کمپانی‌ها سوسوسه‌کننده است. بر اساس اطلاعاتی که سایت TBP منتشر کرده است مثلاً برای سال ۲۰۲۲ برآورد کردند که خانواده‌های آمریکا‌یی به میزان ۳٫۶ میلیارد دلار برای لباس‌های هالووین هزینه خواهند کرد که این نسبت در سال گذشته ۳٫۳ میلیارد دلار بوده است و در سال ۲۰۱۹ و قبل از همه‌گیری حدود ۲٫۲ میلیارد دلار بوده است.

مرد عتیقوتی همچنان محبوب‌ترین لباس برای کودکان آمریکا‌یی است و گفته می‌شود که بیش از ۲٫۲ میلیون کودک به دنبال خرید این لباس بودند.

سینمای عربستان فیلم منتخب خود را برای حضور در شانه بهترین فیلم بین‌المللی (فرانگلیسی زبان) جوایز اسکار ۲۰۲۳ معرفی کرد. کمندی «ترانه کلاخ» به کارگردانی محمد آل‌مسلمان نماینده رسمی سینمای عربستان در نودونجمین دوره جوایز اسکار خواهد بود که درباره مرد جوانی به نام ناسر است که بهترین دوستش از تربیتی می‌کند یا خولدن شعری عاشقانه به‌سراغ یک‌ن اسرارآمیز برود. در این فیلم که در ریاض فیلمبرداری شده، «عاصم‌الواد»، «ابراهیم خیرالله» و «کاترینا کچنکو» نقش آفرینی کرده‌اند و ا‌حدمدومی «نهیة کنگدگی آن را بر عهده دارند. سینمای عربستان نخستین بار در سال ۲۰۱۳ فیلم «وچده ساخته حنیفا‌المنصور» وارد رقابت اسکار شد و تا کنون پنج دوره در این جوایز حضور داشته اما تا کنون به فهرست کوتاه یا نامزد‌های نهایی راه نیافته است. «ترانه کلاخ» ششمین نماینده تاریخ سینمای عربستان در جوایز اسکار است. آکادمی علوم و هنرهای سینمایی اسکار پس از بررسی فیلم‌ها بر اساس قوانین مربوط به شانه بهترین فیلم بین‌المللی، فهرستی از فیلم‌های واجد شرایط راایت در این شانه را منتشر می‌کند. «کورد بیشترین حضور کشورها در عرصه اسکار خارجی در سال ۲۰۲۰ بازمی‌گردد که با رقابت ۹۳ کشور همراه بود و باید دید در اسکار ۲۰۲۳ در نهایت چند کشور برای کسب اسکار بهترین فیلم بین‌المللی رقابت خواهند کرد و این‌گورد خواهد شکست یا خیر. فهرست نامزد‌های اولیه شانه شامل ۱۵ فیلم در تاریخ ۲۱ دسامبر ۲۰۲۲ (آذر) و پنج نامزد نهایی نیز روز ۲۴ ژانویه ۲۰۲۳ (۴مهر) معرفی می‌شوند. مراسم نودونجمین دوره جوایز سینمایی اسکار روز ۱۲ مارس ۲۰۲۳ (۲۱ اسفند) در تاتار دالبی در هالیوود برگزار می‌شود.